

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417217036
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:4417217036.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., dieťa rodičov: matka - H. J. nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX a otec - S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. H. XXX/XX, J. L., o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 18. júna 2018, č.k. 19P/16/2018-41, takt

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca upravená rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 8P/29/2016-69 zo dňa 23.05.2017, ktorým súd určil výživné na maloleté dieťa sumou 60 eur. Od tohto rozhodnutia nenastala na strane maloletej výrazná zmena pomerov, ktorá je strašia o jeden rok, naďalej navštevuje materskú školu, je zdravá, pričom jej výdavky sú bežné a veku primerané. Súd však v tejto súvislosti poznamenáva, že výdavky na starostlivosť o maloletú, ktorú matka vyčíslila na sumu 200 eur, narastajú priamoúmerne s jej vekom, fyzickým rastom a zdravotnou starostlivosťou, kultúrnym a sociálnym vyžitím, teda vo všetkých oblastiach jej života. Súd preskúmal príjmy a majetkové pomery oboch rodičov a zistil, že otec maloletého dieťaťa v čase ostatného rozhodnutia bol zamestnaný u zamestnávateľa J. s priemerným čistým mesačným príjmom 350 eur. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni súd zistil, že u tohto zamestnávateľa otec pracoval do 29.06.2017 a následne poberal dávku v nezamestnanosti vo výške 62,10 eur. Ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla. Matka je toho času naďalej zamestnaná, od 16.04.2018 začala pracovať pre spoločnosť I. G. s priemerným čistým mesačným príjmom 600 eur. Naďalej žije v rodinnom dome svojej starej matky, ktorej prispieva na bývanie sumou 200 eur. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Vzhľadom na takt vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že je potrebné ponechať v platnosti výživné vo výške 60 eur mesačne na maloletú U. tak, ako bolo pôvodne určené rozsudkom súdu č.k. 8P/29/2016-69 zo dňa 23.05.2017, keďže rozhodnutie o výživnom je možné zmeniť len vtedy, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, či už na strane rodičov ako povinných alebo na strane maloletého dieťaťa, ako oprávneného. Je potrebné uviesť, že matka naďalej výlučne sama zabezpečuje starostlivosť o maloletú, ktorej odôvodnené potreby vzhľadom na jej vek, potreby a vývoj životných nákladov primerane objektívne narastajú, ktorú skutočnosť súd zohľadnil. Otec sa na výchove maloletej nepodieľa, kontaktuje ju len sporadicky a od určenia výživného si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť, preto matka podala na neho na jar 2018 trestné oznámenie vo veci zanedbania povinnej výživy. O nezáujme otca svedčí aj skutočnosť, že ani nevedel skutočnú výšku výživného, keď

sa svojím návrhom domáhal zníženia výživného zo sumy 100 eur na sumu 27,50 eur, hoci výživné bolo určené vyššie uvedeným rozsudkom sumou 60 eur, ktorá suma je takmer na hranici minimálneho výživného. Otec síce vo svojom návrhu poukázal na skutočnosť, že sa nachádza v zlej situácii, nakoľko je nezamestnaný, neuviedol a nepreukázal však súdu, z akých dôvodov došlo ku skončeniu pracovného pomeru. Rovnako nepreukázal súdu žiadnu prekážku, ktorá by ho obmedzovala pri práci, na základe čoho by mal obmedzený výber povolání, pričom žije v okrese, v ktorom je nízka nezamestnanosť. Takéto nezodpovedné správanie otca však nemôže byť na ujmu jeho dieťaťa, voči ktorému má vyživovaciu povinnosť. Súd má za to, že si otec svoju nepriaznivú sociálnu a finančnú situáciu zapríčinil sám. Je potrebné zdôrazniť, že výdavky matky na maloletú majú rastúcu tendenciu, a preto rozsudkom súdu č.k. 8P/29/2016-69 zo dňa 23.05.2017 určené výživné sa súdu javí adekvátne. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho návrhu na zníženie výživného vyhovieť. Uviedol, že pojednávania na súde prvej inštancie dňa 18.06.2018 sa nemohol zúčastniť z finančných a zdravotných dôvodov. Žiadal o nové pojednávanie a následné zníženie výživného z dôvodu, že momentálne je nezamestnaný a dňa XX.XX.XXXX sa mu narodil syn M. A., o ktorého sa tiež musí starať. Žije u svojej matky, ktorá ho živí a finančne mu pomáha. Snaží sa chodiť na brigády, zo zarobených peňazí chodí pre maloletú, pričom ak si privyrobi viac, peniaze rozdelí medzi obe deti. Naposledy jej kúpil tenisky v hodnote 40 eur, batoh a šaty. Synovi kúpil plienky a iné hygienické potreby. Jeho matka každý mesiac posieľa 10 eur, pretože im finančná situácia viac nedovolí. Žiadal o presunutie pojednávania do J. L., nakoľko má podozrenie, že na súde v A. sú zaujatí voči jeho osobe. Tiež zistil, že kolízna opatrovníčka je v príbuzenskom vzťahu s matkou dieťaťa.

4. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka dieťaťa, ktorá navrhla napadnuté rozhodnutie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Poukázala na to, že otec dieťaťa podáva odvolanie a pritom sa nezúčastňuje na pojednávaniach. Potvrdila, že otec kúpil dieťaťu botasky a batoh, ale ten jej kúpil preto, že jeho pes jej pôvodný batoh rozhrýzol. Ona poctivo pracuje, aby mohla uživiť dcéru, aby jej nič nechýbalo a otec požiada o zníženie výživného napriek tomu, že je zdravý mladý muž, ktorý je schopný nájsť si prácu a prispievať na výživu dieťaťa v takej výške, ako to určil súd.

5. V písomnom vyjadrení odvolateľ uviedol, že sa domáha, aby suma výživného bola stanovená sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, ktorú sumu je ochotný a schopný hradíť za pomoci jeho rodinných príslušníkov. Poukázal na to, že má ďalšie maloleté dieťa, M., nar. XX.XX.XXXX, a teda mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť. Je teda zrejmé, že od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom sa pomery na strane maloletého dieťaťa súvisiace s jeho fyzickým vyspíevaním, zvýšenými nákladmi na stravovanie výrazne nezmenili a jeho návrh je teda dôvodný. Opätovne požiadal, aby pojednávanie vo veci bolo nariadené na Okresnom súde Nové Zámky, nakoľko na Okresný súd Galanta sa nevie dostať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu cestovného.

6. Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení uviedla, že otec dieťaťa sa nezúčastňuje na pojednávaniach, keď dňa 18.06.2018 mali až dve súdne pojednávania, ktoré bolo v A., ako aj v J. L., otec sa však bez ospravedlnenia nezúčastnil ani jedného. Uviedla, že otec si mal rozmyslieť pred založením novej rodiny, či bude schopný vyživovať dve maloleté deti. Ona sama je zárobkovo činná a dbá o to, aby jej dcére nič nechýbalo a túto povinnosť by si mal uvedomiť aj otec maloletej. Otcom navrhovaná suma výživného vo výške 28,08 eur nepokryje ani výdavky na škôlku, nie to ešte na jej mesačné potreby, ktoré ona uhrádza úplne sama, pretože otec nebol ochotný splácať ani sumu, ktorú mu stanovil súd. S presunutím veci do J. L. nesúhlasila, lebo dôvod, ktorý uviedol otec, sa jej zdá nereálny, keď cesta z J. L. do A. a späť stojí 4 eurá. Pokiaľ otec nemá 4 eurá na cestovné, tak potom ako chce uživiť dve maloleté deti. Dodala tiež, že pracuje na tri zmeny, a preto jej vyhovuje viac, pokiaľ bude vec i naďalej na Okresnom súde Galanta.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho

pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19P/16/2018 je zníženie výživného otca voči maloletej U., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

10. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

11. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

12. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ako vyplýva z ustanovenia § 111 a nasl. CMP, konanie o zmene výživného patrí medzi mimosporové nenávrhové konanie patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením § 121 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne, a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

14. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa (detí) vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa (detí) v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľno-časovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase ostatného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

15. Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky vyživovacej povinnosti, a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase ostatnej úpravy. Musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave.

16. Mimosporové konania (akým je i konanie o starostlivosti o maloletých a v rámci neho i konanie o zmene vyživovacej povinnosti) sú ovládané tzv. princípom materiálnej pravdy a princípom vyšetrovacím, ktoré vedú k tomu, že iniciatíva je často na súde, ktorého povinnosťou je v súčinnosti s účastníkmi rozhodujúce skutočnosti zistiť (účastníkov nezaťažuje dôkazné bremeno), a to bez akéhokoľvek prvku koncentrácie konania. Zistenie skutočného stavu veci závisí do značnej miery od realizácie

povinností tvrdenia a dôkaznej, pričom rozdiel medzi sporovým a nesporovým procesom bude aj v objektívnej procesnej zodpovednosti v prípade ich nesplnenia. Aj účastníci mimosporového konania sú povinní úplne a pravdivo opísať (uviesť) skutkové okolnosti. Rozsah a kvalitatívny rámec tejto povinnosti sa viaže na vyčerpávajúce, zrozumiteľné a určité uvedenie tých skutočností, ktoré identifikujú oprávnenosť prejednávaneho nároku. Nesplnenie týchto procesných povinností v návrhu na začatie konania nevylučuje, najmä pokiaľ ide o povinnosť úplného uvedenia právne relevantných skutočností, že môže byť naplnená postupne v priebehu konania, pretože procesná aktivita v týchto konaniach nie je obmedzená tzv. princípom koncentrácie (§ 34 CMP). V mimosporovom konaní nie je neuvedenie dôkazov na preukázanie tvrdení účastníkov možné sankcionovať rozhodnutím v neprospech účastníka, ktorý neunesol dôkazné bremeno. Uvedené vyplýva z uplatnenia vyšetrovacieho princípu v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ktoré vylučujú zodpovednosť účastníkov konania za výsledok konania. Civilný mimosporový poriadok identifikuje rozsah zisťovania skutkového základu a rozhodnutia tak, že súd je povinný zistiť v konaniach podľa tohto zákona skutočný stav veci, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotno-právneho rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov. Uvedené smerovanie nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konanie zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinností tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti).

17. Z obsahu spisového materiálu, ako i odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že súd prvej inštancie si nezabezpečil dostatočné podklady pre svoje rozhodnutie, keď síce zistil okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výšky výživného a rovnako dostatočným spôsobom zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie odôvodnených potrieb maloletej a zárobkových schopností a možností matky dieťaťa v čase aktuálneho rozhodovania, nezabezpečil si však dostatočné podklady pre posúdenie zárobkových schopností, možností a pomerov otca dieťaťa, pričom poukázal na to, že otec síce v návrhu na začatie konania uviedol, že sa nachádza v zlej situácii, nakoľko je nezamestnaný, neuviedol a nepreukázal súdu však z akých dôvodov došlo ku skončeniu jeho ostatného pracovného pomeru, nepreukázal súdu žiadnu prekážku, ktorá by obmedzovala pri práci, na základe čoho by mal obmedzený výber povolání.

18. Možno dať za pravdu súdu prvej inštancie, že otec si nie celkom úplne splnil povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, pričom dôkaznú povinnosť si nesplnil vôbec. Uvedené však s prihliadnutím k vyššie popísanému charakteru mimosporového konania nemôže mať za následok rozhodnutie v neprospech otca, keď bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zistiť skutočný stav veci, a to aj napriek pasivite jedného z účastníkov konania. Nič nebránilo súdu prvej inštancie, aby dopytom na ostatného zamestnávateľa otca zistil dôvody skončenia jeho pracovného pomeru, ako i príjmu, ktorý dosahoval v tomto zamestnaní, na základe čoho by bolo možné posúdiť, či zo strany otca nedošlo ku vzdaniu sa tohto zamestnania bez vážneho dôvodu. Rovnako nebolo možné ponechať bez povšimnutia, že podľa tvrdenia otca, tomuto pribudla dňa XX.XX.XXXX ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému M. A.

19. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávania základného dokazovania).

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP z dôvodu nevykonania dôkazov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci, napriek tejto povinnosti vyplývajúcej z vyššie citovaných ustanovení, zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Po vrátení veci sa súd prvej inštancie v prvom rade bude zaoberať postupom podľa § 39 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 4 CMP návrhom navrhovateľa na prikázanie veci inému súdu a následne v prípade, že nedôjde k prikázaniu veci inému súdu, doplniť dokazovanie v zmysle pokynov uvedených vyššie a po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležite v súlade s ust. § 220 CSP riadne odôvodní.

22. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).